

Prima instanță: Jud. Centru, mun. Chișinău D.Suşchievici
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N.Cernat, A.Pahopol, L.Bulgac

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

Î N C H E I E R E

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

judecătorii: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Alens Exim”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Alens Exim” împotriva SRL „Oztor”, privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de SRL „Alens Exim”, menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 21 august 2014, reclamantul SRL „Alens Exim” a acționat în instanța de judecată SRL „Oztor”, privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielile de asistență juridică.

În motivarea cererii a indicat că, în urma încheierii tranzacției între părți au apărut anumite drepturi și obligații, în urma cărora reclamantul furnizor/executant în totalitate și cu bună credință a prestat lucrările de reparație a autoturismului, însă beneficiarul/cumpărătorul, a încălcat obligațiunile contractuale asumate.

Menționează că, pârâțul nu a finalizat achitățile pentru reparația autoturismului, iar multiplele tentative de aplanare a conflictului pe cale amiabilă au eșuat. Datoria acumulată la momentul acționării în judecată era de 5 976 lei, care nu includea dobânda de întârziere, prejudiciul moral precum și veniturile ratate etc. Conform înțelegerilor, reclamantul și-a asumat obligația să execute lucrări de reparație. A executat integral obligațiunile prestabilite a predat toate actele și autoturismul. Obiecții nu au fost invocate de client.

Relatează că, la 05 martie 2014, a fost semnată factura prin care pârâțul și-a asumat obligația să achite restanța contractuală la ziua semnării ceea ce nu a fost realizat, s-a reținut executarea necorespunzătoare a obligațiilor. Astfel datoria de bază este 5 976 lei.

Solicită, încasarea din contul „Oztor” SRL compensarea cheltuielile judiciare pentru asistența juridică în sumă de 21 100 lei, cheltuielile suportate pentru executarea încheierii de asigurare a acțiunii în sumă de 2 100 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemaie în judecată în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun.Chișinău din 26 ianuarie 2016, a fost admisă parțial acțiunea, s-a încasat de la SRL „Oztor” în beneficiul SRL „Alens Exim” suma datoriei în mărime de 5 976,60 lei, dobânda de întârziere în mărime de 2 160,38 lei, cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 2 500 lei, cheltuielile pentru executarea încheierii de asigurare 2 100 lei, cât și taxa de stat achitată de către reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 270 lei, iar în total suma de 13 006,98 lei, s-a încasat de la SRL „Oztor” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 120,21lei, în rest cerințele au fost respinse.

La 26 februarie 2016, SRL „Alens Exim” prin intermediul avocatului Durnescu Mihail a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Centru din 26 ianuarie 2016, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2 500 lei, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi de încasare a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 21 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de SRL „Alens Exim” s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru din 26 ianuarie 2016.

Instanța de apel a concluzionat că, apelantul SRL „Alens Exim” a fost reprezentant în instanță de avocalul Mihai Durnescu, împuternicit în baza mandatului seria MA, nr. 0280241 din 21 august 2014. Avocatul apelantului în cadrul procesului dat a executat următoarele acțiuni, a întocmit cererea prealabilă și cererea de chemare în judecată, a participat la ședința de judecată, a întocmit cererea de apel.

Totodată făcând trimitere la Recomandările privind quantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică aprobat de Consiliul Uniunii Avocaților din Republica Moldova, prin Decizia nr. 2 din 30 martie 2012, la determinarea quantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Potrivit art. 96 alin. (1) CPC instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, *în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.*

Ca urmare, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect și întemeiat a soluționat speța dată cu privire la cheltuielilor de asistență juridică, avînd în vedere că, pricina civilă privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor de judecată, este una simplă, fără abordări neordinare iar aportul avocatului fiind unul standard. Or, încasarea cheltuielilor de judecată în proporții mult mai mari decît însăși valoarea acțiunii, care la caz, a constituit 8137 lei.

La 20 decembrie 2016 SRL „Alens Exim” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și parțial hotărîrea instanței de fond în partea respingerii acțiunii. În această parte emiterea unei noi hotărîri cu încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 21100 lei.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, recurentul a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, aplicînd eronat normele de drept.

Menționează că, la emiterea deciziei instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, încalcînd regulile de stabilire a probelor conform în art. 130 din CPC.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.224). Însă, la materialele cauzei nu se regăsesc careva probe ce ar confirma data recepționării de către părți a copiei deciziei. Astfel recursul declarat la data de 20 decembrie 2016, este depus în termen(f.d.235).

La data de 18 ianuarie 2017, în adresa intimatului SRL „Oztor” a fost expedit spre cunoștință copia recursului declarat de către SRL „Alens Exim” , cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.238).

Intimatu SRL „Oztor” nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la cererea de recurs depusă de SRL „Alens Exim”.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Alens Exim” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Alens Exim” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentele SRL „Alens Exim” precum că, decizia contestată a fost adoptată în rezultatul aplicării eronate a cadrului legal fie interpretându-se în mod eronat normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea circumstanțelor, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Alens Exim” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de SRL „Alens Exim” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu